

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA ȘI A MARAMUREȘULUI.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL. 580

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după înviala.

PARTEA OFICIALĂ pentru AMBELE EPARHII.

Răspunsurile Regale la felicitările de sfintele sărbători

De sfintele sărbători ale Nașterii Domnului am transmis în numele Veneratului Cler și al poporului credincios din Eparhiile noastre asigurarea sentimentelor noastre de credință și dragoste neclătită către Majestatea Sa Regele nostru Carol II și Majestatea Sa Regina-Mamă Maria, cerându-le dela Atotputernicul, pe pragul noului an, lungime de zile și cerească mângâiere.

La aceste urări de bine am primit următoarele preagratioase răspunsuri:

Prea Sfinției Sale Episcopului
Iuliu Hossu

Gherla

Mulțumesc din inimă Clerului și credincioșilor eparhiei ce o conduceți pentru frumoasele și călduroasele urări ce ni le-ați trimis în numele lor.

Carol

Prea Sfinției Sale Episcopului
Iuliu Hossu

Gherla

Mulțumesc călduros clerului, poporului și Prea Sfinției Voastre pentru bunele urări.

Maria

Numiri.

Fiind omiși, au rămas nepublicate din Nr. 15 din 1 August și respective din Nr. special din 14 August a. c. al „Curierului Creștin“, următoarele numiri pe cari le publicăm acum:

Onoratul *Vasile Indrean*, paroh în

Asuajul de jos (D. Băsești), este numit *protopop onorar*, cu facultate de-a purta brâu roșu.

Din șed. konz. 13 Aug. 1930.

Nr. 4907.

Onoratul *Ioan Medan* paroh în Măgureni (D. Mănăstur), este numit *protopop onorar*, cu facultate de-a purta brâu roșu.

Din șed. konz. 13 Aug. 1930.

Nr. 4908.

Onoratul *Tut Trif* paroh în Mineu (D. Oarței), este numit *protopop onorar* cu facultate de a purta brâu roșu.

Din șed. konz. 13 Aug. 1930.

Nr. 4909.

Onoratul *Emil Dragomir* paroh în Roșior (D. Mănăstur) este numit *protopop onorar* cu facultate de-a purta brâu roșu.

Din șed. konz. 13 Aug. 1931.

Nr. 4910.

Botezarea copiilor mici.

În legătură cu aplicarea noii Legi a Cultelor, referitor la botezarea copiilor născuți, cari ar fi în pericol de moarte, publicăm mai jos adresa Înaltului Minister al Cultelor și Artelor Nr. 129100—1930 din 19 Decembrie a. tr. pentru orientarea Fraților Preoți

Înalt Prea Sfințite,

Răspunzând adresei D-Voastre Nr 7883—1930, am onoare a Vă face cunoscut că am încuviințat ca taina sf. botez să fie administrată chiar înainte de înscrierea nașterii în registrele stării civile, dacă noul născut este în primejdie de moarte.

Ministru
Indescifrabil

p. Director
Indescifrabil

Gherla, la 12 Ianuarie 1931.

Nr. 2605 C.-1930.

Tabloul

preoților hirotoniți în cursul anului 1930.

Nr. crt.	Numele și conumele	Data hirotonirii	Este dispus	Observații
1	Dr. Cosma Avram	6 Ian. 1930	preot misionar	
2	Liviu Trufașiu	17 Aprilie	preot-prof de religie la lic. din Zălan	
3	Emiliu Pop	"	Buza	
4	Gheorghe Chișiu	20 Iulie	Bicaz	
5	Vasile Pop	"	Bădăcin	
6	Ioan Rob	"	Batin	
7	Victor Brândușan	15 August	Trecut în Eparhia Orăzii-Mari	
8	Leonida Fetti	"	Așchileul mic	
9	Emil kadu	"	Bred	
10	Augustin Cerghi	"	Teocul de sus	
11	Laurențiu Budu	"	Vad	
12	Romul V. Cotețiu	"	Posta	
13	Gheorghe Vlad	"	Leordina	
14	Ioan Augustin Roman	"	Zalha	
15	Cornel Papiu	8 Sept.	Rona	
16	Ștefan Ilieș	"	Dănești	
17	Leontin Florian	"	Căpușul mic	
18	Vasile Pop	2 Noemv.	Bidui	
19	Alexandru Papiu	"	Mușca	
20	Ovidiu Eugen Bulbuc	"	Năsăud III.	
21	Emil Mureșan	"		
22	Emil Filipan	"	Bogata de sus	
23	Gavril Mariș	"		
24	Vasile Chindriș	"	Catihet în Cluj	
25	Alexandru Fărcaș	"	Țicu	
26	Nicolae Aroneț gr. cat. rut.	"		
27	Remus Mureșan	"	Chichișa	
28	George Ioan Podina	7 Decemv.	Cancelaria diecez.	
29	Valeriu Muste	"	Dealul-mare	
30	Ioan Dunca	"	Cuhea	
31	Ioan Petrescu	"	Valea Porcului	

Gherla, la 31 Decembrie 1930.

Nr. 301.

Necrologul

preoților diecezani repausați în anul 1930.

Nr. crt.	Numele și conumele	Beneficiile avute	Anii		Observații
			vieții	preoției	
1	Augustin Mândruțiu	Mănău, Mireșul mare	57	33	
2	Alexandru Pop	Târșoț, Apa, Băbășești	70	46	
3	Simeon Petricea	Șimișna	87	57	
4	Alexandru Măerean	M. nic, Fântânele, Jimbor și Buza	65	36	
5	Ioan Rus	Ciaba, Sânămărtin	77	54	
6	Ioan Lobonțiu	Gărdani, Someșodohei	71	47	
7	Emil Marcu	Ticu	61	—	
8	Valer Pop	Cluj-Mănăstur	75	48	
9	Gavril Marțian	Ganciu, Cășeiu	62	37	
10	Petru Pețrișor	Gaura, Românești, Șiasa	72	40	

Pentru repausul sufletelor adormiților în Hristos Frații fiecare preot diecezan va avea să servească trei sfinte Liturghii.

Gherla, la 31 Decembrie 1930.

Nr. 302.

PARTEA OFICIALĂ

pentru

EPARHIA DE CLUJ—GHERLA

Numiri.

Clarisimul *Victor Dunca*, secretar episcopal este numit *notar konzistorial*, Gherla, la 12 Ian. 1931.

Nr. 337.

Clarisimul *Dr. Emilian Lemenyi*, notar konzistorial este numit *secretar episcopal*.

Gherla, la 12 Ian. 1931.

Nr. 336.

Oonoratul *Andrei Felderean*, paroh în *Mihăiești*, este numit în aceeași calitate la parohia *Sânpaul* (D. Clujului).

Din șed. konz. 7 Ian. 1931.

Nr. 398.

Mult Onoratul *Matei Moldovan*, fost paroh în *Agrij* este numit în aceeași calitate la parohia *Mihăiești* (D. Clujului).

Din șed. konz. 7 Ian. 1931.

Nr. 297.

Oonoratul *Vasile Pop*, preot nou-hirotonit este numit administrator local la parohia *Bidru* (D. Buza).

Din șed. konz. 23 Dec. 1930.

Nr. 2543. C.

Oonoratul *Alexandru Fărcaș*, preot nou-hirotonit este numit administrator local la parohia *Ticu* (D. Clujului).

Din șed. konz, 7 Ianuarie 1931.

Nr. 91 C.

Concurs la parohii.

Parohia *Bologa* (D. Morlăcii) se curentează cu termenul de *15 Februarie 1931.*

Din șed. konz. 5 Ian. 1931.

Nr. 2556. C.

Parohia vacantă *Mărgău* (D. Morlăcii) se curentează cu termenul de *15 Februarie 1931.*

Gherla, la 15 Ian. 1931.

Nr. 320.

Parohia *Cluj-Mănăstur I.* se curentează cu termenul de *15 Februarie a. c.*

Observăm, că competiția de lemne, ce se primește de la Statusul catolic, se va împărți în părți egale cu preotul dela parohia Cluj-Mănăstur II. (Calvaria).

Gherla, la 15 Ian. 1931.

Nr. 11.

Parohia *Borșa* (D. Giulei) se curentează cu termenul de *15 Februarie a. c., pe lângă susținerea anului de văduvie.*

Din șed. konz. 17 Ian. 1931.

Nr. 373 C.

Doritorii de-a dobândi vre-unul din aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1929/30. la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehezați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Concurs la post de catehet.

Postul III de *catehet* la școlăle primare din orașul *Cluj*, se curentează cu termenul de *31 Ianuarie 1931.*

Din șed. konz. 22 Dec. 1930.

Nr. 2443. C.

Necrolog

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Mult Onoratul *Gavril c. Marțian, paroh în Cășeu, protopopul tractului Reteag* și asesor konzistorial, a repausat în Domnul în ziua de 6 Decembrie a. c. în anul al 62 al vieții și 37 al preoției.

Onorat Frățiile Voastre să aduceți la altarul Domnului, rugăciunile pii îndatinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Din șed. konz. 23 Dec. 1930.

Nr. 2484. C

PARTEA OFICIALA

pentru

EPARHIA MARAMUREȘULUI

Numiri.

Mult Onoratul *Ioan Rusu*, paroh protopop onorar în Firminiș (D. Noțig) este numit în aceeaș calitate la parohia *Mireșul mare* (D. Mireșului).

Din șed. konz. 23 Dec. 1930.

Nr. 860 M.

Onoratul *Romul Cotețiu*, preot nou-hirotonit este numit *administrator la parohia Posta și filia Săpăria* (D. Mireșului).

Din șed. konz. 11 Dec 1930.

Nr. 778. M.

Concurs la parohii.

Postul de *Preot II* din *Odoreu* (D. Sătmarului) se curentează cu termenul de *15 Februarie a. c.*

Din șed. konz. 7 Ianuarie 1931.

Nr. 96 C.

Doritorii de-a dobândi acest beneficiu parohial, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1929/30 la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehezați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.**Iată Mirele vine****Consacrarea și instalarea Ilustrității Sale****Dr. Alexandru Rusu****primul Episcop al Maramureșului.**

— Programul instalării. —

Înainte cu câteva săptămâni sub acelaș titlu, ce-l avem în fruntea acestui articol, am amintit cititorilor noștri, că Pronia cerească a hărăzit noiei Episcopii a Maramureșului pe primul său *Mire*, pe primul ei *Păstor* în persoana aleasă și distinsă a eruditului nostru preot: Monsignor *Dr. Alexandu Rusu*, canonic metropolitan din Blaj.

Când am anunțat aceasta veste, îmbucurătoare pentru toți Români, — dar mai ales pentru fiii nou înființatei Eparhii — ne-am exprimat nădejdea, că numirea noului Episcop va fi urmată fără mare întârziere de consacrarea și întronizarea Aceluia, car cu atâta căldură este așteptat de întreaga suflare românească din Nordul Țării noastre.

Credința nu ne-a înșelat. Căci, iată, abia la câteva săptămâni după anunțarea primei vești, suntem în situația de a împărtăși — după unele informații, ce le deținem pe cele particulare — vrednicilor fii ai Țării lui Dragoș Vodă o nouă veste, și mai îmbucurătoare, un *magnum gaudium*; acum cu adevărat le putem zice: „*Iată Mirele vine*“.

Conform informațiilor noastre, anume, Ilustritatea Sa Monsignorul Dr. Alexandru Rusu va fi

consacrat întru episcop

**Vineri, în 30 Ianuarie
a. c. și va fi întronizat
Luni, în 2 Februarie a. c.**

Consacrarea Ilustrității Sale Rusu va avea loc la sărbătoarea tradițională a Blajului: la *Trei Sfinți*, în Catedrala mitropolitană a micii noastre Roma de pe Târnavă. Noul prelat va fi ridicat la înalta demnitate de episcop de către, Excelența Sa *Dr. Valeriu Traian Frențiu* Arhiepiscopul Orășii și de către Prea Sfințitii Episcopi: *Dr. Iuliu Hossu* al Clujului și al Gherlei și *Dr. Alexandru Nicolescu* al Lugojului, cari vor săvârși actul consacrării.

Intronizarea noului Arhieru în scaunul său episcopal din Catedrala din Baia-Mare, o va efectua Prea Sfinția Sa Părintele Episcop *Iuliu* al nostru, Administratorul Apostolic de până aci al Maramureșului în ziua de 2 Februarie a. c., Sărbătoarea Intîmpinării Domnului, când Prea Sfințitul nostru va preda cărma Eparhiei Maramureșului noului său Episcop.

În vederea ceremonialului de întronizare Ilustritatea Sa Rusu va veni Sâmbătă în 31 Ianuarie, a. c. la Gherla, unde va fi oaspele Prea Sfințitului Iuliu până Duminică, 1 Februarie a. c. dimineață, când cu trenul de 8 $\frac{1}{2}$ ambii Prelați vor pleca spre Baia Mare, unde vor sosi la orele 14.

Programul serbărilor de instalare

până în prezent este fixat în următoarele:

În gara noii Reședințe vlădicești, cei doi Arhieri vor fi întâmpinați de autoritățile civile locale și județene, iar la catedrală — unde Prea Sfințitul Iuliu va săvârși Vecernia și, probabil va consacra biserica din nou reparată și zugrăvită — vor fi așteptați de Clerul Eparhiei Maramureșului și credincioșii, veniți în procesiune din satele din jur.

Actul *instalării* se va săvârși în ziua Praznicului de 2 Februarie în cadrele Sfintei Liturgii Pontificale, ce o vor săvârși ambii Prea Sfințiți cu mare asistență de preoți concelebranți, în catedrală.

După citirea *Bulelor Papale* și a *Decretului Regal* Prea Sfințitul Iuliu va prezenta Veneratului Cler și popoului credincios al Eparhiei Maramureșului pe noul lor Păstor, Căruia — întronizându-l în scaunul episcopal, — îi va credea guvernarea Eparhiei. Sale pentru păstoria careia este trimis.

După întronizare Prea Sfințitul Iuliu își va lua rămas bun de la fiii Săi, pe cari timp de 13 ani și mai bine i-a păstoria cu atâta dragoste și înțelepciune — parte ca Episcop, parte ca Administrator Apostolic — și cari în timpul acesta, mai ales în timpul vizitațiilor canonice, au manifestat și ei atâta dragoste și devotament față de Arhiepiscopul lor. Apoi Prea Sfințitul Alexandru își va ținea *primul cuvânt* către turma sa credincioasă, pe care atunci o va lua în primire, și va împărtăși fiilor săi prima sa binecuvântare arhierescă.

După Liturgia Pontificală, vor avea loc *recepțiile* în Palatul episcopal — ce a fost transformat în Reședință episcopală din Școala secundară de

fete — iar Primăria va da *banchet* în Restaurantul Ștefan.

După *banchet* va fi Vecernia în catedrală, la finea căreia Corul din Baia Mare va da un frumos *concert religios*, ce se promite a fi un eveniment artistic de primul rang.

Programul festivităților de instalare se va termina prin frumoasa *serată*, ce se va aranja în salele Teatrului orașanesc din Baia Mare.

Consacrarea și instalarea Monsignorului Dr. Alexandru Rusu, deci, se va desfășura cu fastul și pompa, ce se cuvine unui atât de important eveniment *religios și național* al Neamului nostru, ce are mare însemnătate nu numai pentru Biserica noastră, ci și pentru Țara întreagă, care prin noua Episcopie din Baia Mare primește o nouă fortăreață a culturii și conștiinței naționale din Nordul Țării.

Românii din Baia Mare și cei din Eparhia Maramureșului — cari ar vrea să împărtășească marea lor bucurie tuturor concetățenilor lor din această Țară, — speră, că la serbările instalării primului Episcop al lor, vor participa oaspeți și din alte Eparhii și chiar din întreaga Țară. Afară de participarea mai multor înalți demnitari eclesiastici se așteaptă prezența reprezentantului Guvernului și chiar a reprezentantului Majestății Sale Regelui.

..Mireasa din Maramureș așteaptă cu dor sosirea Mirelui iubit și atât de dorit. În mijlocul pregătirilor ce sunt în curs, pentru a i-se face o cât mai frumoasă primire, un imn călduros străbate inimile tuturor *mielușeilor*, imnul bucuriei, pe care-l cântă plini de entuziasm Celui așteptat:

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

Dr. V. B.

Bilanțul sufletului

— Meditație în pragul Anului Nou. —

E lucru obișnuit a vedea prin ziare și reviste la începutul anului o sumedenie de „bilanțuri” sau „dări de seamă”. Băncile și alte institutе, își fac bilanțul, pentru a vedea intratele și ieșitele, câștigurile și pierderile. Și câtă diligență nu pun, pentruca darea de seamă să corăspundă adevărului. Cum se îngrijesc apoi, să-și formeze un fel de buget pe anul următor pentruca sfârșitul anului să-i aple în o stare mai bună, decât i-a aflat anul trecut.

Lucruri folositoare toate acestea. Dar un singur „bilanț” s'a uitat, sau s'a lăsat cu voia; bilanțul singur necesar e cu totul dat uitării, sau e făcut de prea puțini, deși ar trebui să-l facă fiecare om. Și despre acest bilanț nu citește nicăiri oricât ar căuta. Este bilanțul sufletului care tocmai pentrucă nu e vorba de dobândă în aur și argint, se neglijează, dovedind și această, că cea mai mare parte a oamenilor nu umblă decât după câștiguri materiale. Nu se implinește o recuvântul Mântuitorului, că fiii veacului acestuia mai înțelepți sunt, decât fiii luminii?

Cugetă numai iubite creștine, ce-ți folosesc ție toate bilanțurile și câștigurile avute, dacă despre starea sufletului tău nici o seamă nu dai și astfel ești în primejdia de a te înfătoșa înaintea judecătorului ceresc cu „deficit”? Căci „ce i-ar folosi omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul și l'ar pierde?”

Asupra acestui bilanț al sufletului vreau să-ți atrag atențiunea. Sufletul nostru este într'adevăr, ca o bancă, în care însuș Dumnezeu a depus cōmorile sale și ce așteaptă, decât să aducă dobândă?

Consideră numai câte talente a depus bunul Dumnezeu în banca sufletului tău și întreabă-te ce câștig au adus acelea. Darurile primite dela

Dumnezeu, atât în ordinea naturală, cât și în ordinea supranaturală, sunt depuse de Dumnezeu în sufletul tău. Așa ți-a dat ființa întreaga pentruca aceea să concurgă la mântuirea sufletului. Minteă ți-a fost dată pentruca prin ea să cunoști adevărul, să cunoști pe Dumnezeu și cărarea ce duce la El; să cunoști primejdiile, ce te amenință în drumul spre ceriu, să cunoști, cât de deșarte sunt lucrurile trecătoare ale lumii acesteia și cum trebuie să le disprețuiești pe toate pentru iubirea lui Dumnezeu. Iar tu cum ai fructificat acest talent? În loc să te nizuiești, să cunoști pe Dumnezeu nu ți-ai întors mintea dela El și dela lucrurile sfinte și n'ai îndreptat-o tocmai spre deșertăciunile lumiești, pentruca așa să ai oarecum o scuză, că ai făcut ceea ce ai făcut din neștiință? Inima și voința ți le-a dat Domnul, pentruca să se desfăteze în Binele cel mai înalt, în Domnul, după zisa sf.-lui Augustin: *Ne-ai făcut, Doamne, pentru Tine și nelinștită e inima noastră până ce se va odihni întru Tine*. Și tu cum te-ai folosit de ele? Durere iubite creștine, că după ce ți-ai întors mintea dela Dumnezeu, ți-ai întors și mai mult inima ta: n'ai trăit oare așa, ca și cum ție nu ți-ar suna porunca lui Dumnezeu: *„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toate puterile tale”*? De câte ori n'ai fost așa de alipit cu inima la fapaturi, încât ai fost în stare să alungi pe Dumnezeu din sufletul tău, să-i disprețuiești dragostea sa și darul său pentru fericirea de o clipă cu care te au imbiat ele? Celealalte facultăți și simțuri ți-au fost date pentruca ele să te ajute la îndeplinirea faptelor bune: ochii tăi, pentruca văzând universul frumos să-ți ridice mintea la cunoștința și iubirea frum-

setei nesfârșite a lui Dumnezeu; mâinile pentruca să se ostenească făcând binele, iar picioarele pentruca să umble pe căile Domnului. Iar tu cum te-ai folosit de ele? Vezi, ce câștig ți-au adus? Nu te-ai îndreptat oare, și încă poate de multe ori, cu aceleași daruri împotriva lui Dumnezeu? N'ai adus oare dobândă pe seama lui satana cu însăși talentele primite dela Dumnezeu?

Ce să zicem, apoi, în ordinea su-pranaturală? Trecut-a oare o singură zi, sau un singur ceas, în care să nu fi primit dela Dumnezeu noii talente? nâte predici n'ai auzit, câte sfaturi și îndrumări, câte remuscări de conștiință C'ai simțit: de câte ori n'ai auzit glasul lui Dumnezeu cu ocazia unei morți, a unei întâmplări, care glas te îndruma spre o nouă viață, spre o viață adevărată creștinească; câte inspirații tainice ale Spiritului Sfânt nu s'au abătut pe la ușa sufletului tău; de câte ori n'a trecut pe la inima ta Mântuitorul nostru zicând: „*Iată stau la ușă și bat, deschide-mi, lasă-mă să intru și să cinez împreună cu tine*“. Iar tu ce ai făcut cu toate aceste daruri, cum ai făcut să aducă roade în sufletul tău? Ah, de câte ori nu le-ai călcat în picioare, de câte ori nu le-ai disprețuit și așa în urmă te-ai făcut nevrednic de cercetările Domnului, până te-ai făcut chiar nesimțitor și cu totul insenzibil la orice invitare; ba și acestea șire, ce pot fi cel din urmă glas al Domnului, te vor lăsa tot așa de indiferent cum erai mai înainte.

Iată bilanțul sufletesc al multora, cari totuși au prăznuit Nașterea Mântuitorului și Anul nou; cari totuși își vor face bilanțul și socotelile avuțiilor lor. Orbi voi! dacă mai aveți puțină credință, și și mai orbi, dacă nu aveți! Ori poate vă amăgiți, că veți face un bilanț sufletesc la sfârșitul vieții? Și oare cine vă asigură, că veți ajunge și măcar sfârșitul anului

acestuia. În fiecare minut mor cam 76 de oameni, 4560 pe oră, 109,440 pe zi și aproape 40 de milioane pe an, cine vă asigură că nu veți fi între acestia pentru cari anul acesta va fi cel din urmă? Dar, hai, să supunem, că acest an nu va fi cel din urmă al vieții voastre, totuși, oare nu trebuie să vă faceți acum bilanțul sufletului? Dacă v'ați încheia bilanțul avuțiilor voastre cu pierdere, ați avea oare pace un moment? Nu, de sigur, ci ziua și noaptea ați plânui, cum să reparați pierderile. Și apoi bilanțul sufletului vostru așa de puțină importanță are încât să nici nu vă gândiți la el sau dacă vă gândiți să nu vă îngrijiți cum să reparați pierderile? Putea veți voi repara la sfârșitul vieții voastre în câteva zile pierderile atâtor ani? în cea pământești ar fi o adevărată nebunie speranța reparării în câteva zile a pierderilor de ani dearândul, dar în cea sufletești nu e și mai mare nebunie? Ascultă-mi, deci, sfatul, iubite cititorule, și mergi de-ți fă imediat bilanțul sufletului și începe imediat reparația pierderilor din trecut, pentruca să nu te înșiri și tu între cei nebuni. Iar pentruca acest bilanț să fie adevărat, ca nu cumva să scuzi sau acoperi ceva, fă-l în fața unui alt bilanț ce-l va face Judecătorul ceresc în ziua judecării, dar fă-l cu o mare sirguință, cel puțin cu atâta, cu câtă se face bilanțul avuțiilor trecătoare, fă-l și-ți croiește imediat planul vieții ce vei duce de acum înainte, până mai e vreme, ca nu cumva Judecătorul ceresc să-ți facă mai întâiu bilanțul și aflându-te cu pierderi să te arunce în închisoarea veșnică a iadului. Ba încă îndeamnă și pe alții să facă același lucru. Acesta e cel mai important bilanț din lume, dar vai! și cel mai neglijat. Și oare până când vor fi „mai înțelepți fiii veacului acestuia decât fiii lui Dumnezeu“.

preot S. Chișiu.

Corpul diplomatic la palatul regal

Conform obiceiului de totdeauna Corpul diplomatic s'a prezentat și în acest an în ziua de Anul Nou la Palat, spre a și face urările de bine Suveranului. Cuvântul festiv l'a ținut Excelența Sa Mons. Angelo M. Dolci, nuntial apostolic și decanul Corpului Diplomatic. Cuvântarea Excelenței Sale o redăm în întregime:

SIRE,

Venirea Majestății Voastre la tronul României Mari a pricinuit o adâncă mulțumire întregii Națiuni și care salutată în Augusta Persoană a Majestății Voastre pe continuatorul glorioaselor sale destine. Națiunea deasemenea se bucură de prezența Majestății Voastre pe tronul României, fiindcă este sigură că, mulțumită energiei și capacității Majestății Voastre, dificultățile economice, pe cât de serioase pe atât de generale, care în mod fatal s'au restrâns asupra României, vor fi ușurate astfel, încât țara să revie la vechea ei prosperitate. Corpul Diplomatic, al cărui tâlmăciu am deosebita cinste de a fi, asociindu-se la bucuria Poporului Majestății Voastre, are fericirea de a Vă reînnoi sincerile sale felicitări.

Acum câteva zile a răsunit acest strigăt, care vibrează de aproape douăzeci veacuri: „Pax hominibus bonae voluntatis”, strigăt care și găsește adânc ecou în sufletul românesc.

Pacea, năzuința cea mai îndreptățită a popoarelor, este astăzi, mai mult ca oricând, pâvaza civilizației și cununa fiicării progres adevărat. La umbra binefăcătoare a păcii se desfășoară, în chip armonios, toate energiile individuale și sociale, se echilibrează și se coordonează drepturile și datoriile cetățenilor și ale popoarelor.

Insuflețit de aceste sentimente, Corpul Diplomatic are cinstea de a Vă oferi, în aurora Anului Nou, urările cele mai călduroase de fericire, pentru Majestatea Voastră, pentru Familia Regală și pentru mărirea și propășirea Nobiliei Națiuni Române.

La aceste cuvinte sărbătorești a răspuns M. Sa Regele cu binecunoscuta-i fineță, dând asigurări categorice că țara noastră are un ideal pe care-l va urma cu stăruință neînfricată: pacea și împreună lucrarea cea mai strănsă cu toate națiunile de bine.

† Vintilă Brătianu

Când vâlul alb al iernei își cernea praful de zăpadă, într'un început de iarnă, în așteptarea Sfințelor Sărbători și a Anului Nou, a trecut la cele veșnice marele bărbat de Stat, *Vintilă Brătianu* la moșia sa din Mihăești, unde s'a dus pentru a petrece Sărbătorile. Moartea, în noaptea de 23 Decembrie 1930 l-a răpit prin surprindere tocmai atunci, când Țara noastră — mai mult ca ori când — avea nevoie de oameni mari.

Vintilă Brătianu, a fost omul care și-a închinat toată activitatea, toată puterea sa de muncă, în serviciul Patriei și al Neamului său, începând dela primul act închinat Țării sale —

podul dela Cernavodă — și până la slujba de ministru președinte.

Născut în anul 1867, Vintilă Brătianu a studiat la Paris, de unde se întoarce cu diploma de inginer și în această calitate contribuie la ridicarea mărețului pod dela Cernavodă. Apoi începe activitatea sa politică în cadrele partidului liberal, unde impune prin puterea convingerilor sale. În timpul războiului mondial ajunge ministru de război, iar după Unire, în mai multe rânduri este ministru de finanțe, în care funcțiune îi revine greaua sarcină a consolidării noastre economice. După moartea fratelui său, Ionel Brătianu, ajunge șef al partidului liberal și pre-

ședinte al Consiliului de Miniștri. În această calitate începe pregătirea terenului pentru stabilizarea monetară, încheind — în acest scop — strânse legături cu finanțele streine. În ultimul timp, din cauza concepțiilor sale economice și din cauza convingerilor sale politice a fost atacat; putem zice că mai atacat bărbat politic. Dar oricât de înverșunate erau aceste atacuri, ori cât de vehemete erau campaniile ce se duceau contra sa, el și-a păstrat neschimbat același crez, a urmat aceeași linie de conduită politică, nimic nu i-a clătinat programul. Și tocmai această consecvență politică, această tărie a

convingerilor și opiniilor sale a făcut să fie iubit de partizani și admirat de adversari. Moartea lui Vintilă Brătianu a amuțit toate aceste atacuri, iar în fața cavoului dela Florica toți Românii, fără deosebire de colorit politic și-au plecat genunchii și au recunoscut meritele ce le are acela, care pleacă dintre noi.

Dreptatea istorică va ști să-l treacă pe Vintilă Brătianu la locul de onoare, drept recunoștință pentru munca și activitatea pe care marele dispărut a închinat-o Țării și Neamului său iubit.

Odihnească în pace!

Un principe român devine misionar catolic

— Pasagii din cartea „Le Dieu qui bouge” (Dumnezeul care se mișcă). —

de Pierre Lhande (Paris 1930. Librairie Plon).

La întâia vedere această împerechere de cuvinte: „*Dumnezeul care se mișcă*” pare oarecum bizară și grotescă chiar și pentru un entuziast aderent al antropomorfismului. Un spirit critic ar putea fi pornit să o explice zicându-și în sine: e la mijloc de sigur o insuficiență; ori a traducătorului, ori a limbei noastre, această formulă fiind, probabil, o locuțiune franceză pe care tălmăciul, bietul, n'o fi știut s'o redea în mod fidel sub o formă românească aseptabilă. Sau nu e exclus, această expresie îmbracă vre-o idee proprie francezului, intraductibilă.

Realitatea e cu totul alta și nu confirmă nici una din ipotezele criticului anonim. Formula împrecinată apare tot atât de ciudată și neplăcută la întâia întâlnire, Francezului și Românului căci nu constituie nici locuțiune franțuzască și nici vre-o formă de gândire particulară. Dar iată-i geneza:

„În una dintre aceste regiuni desmoștenite (e vorba de mahalalele Parisului), un ecleziastic, trimis de episcopul său pentru a explora teatrul viitorului său apostolat, întâlni în cale-i un mic vagabond. Incepu să-i vorbească despre Bunul Dumnezeu, și mititelul neînțelegând însemnarea acestui cuvânt, răspunse: „Bunul Dumnezeu.. ce-i asta?” Preotul atunci, scoase din sân Crucifixul său de aramă și i-l arătă zicându-i numai: „Bunul Dumnezeu, mititelule,

iată-l!” Și copilul, îndoindu-și mirarea exclamă plângător: „O, nu !.. Bunul Dumnezeu, pe: această cruce!... Dar nu se mișcă!”.

Această expresie: „*Dumnezeul care nu se mișcă*” designează în Franța lozincă simbolică consacrată, a unei importante opere întreprinsă: aceia a evanghelizării imensei masse de lucrători nevoiași și de calici, care compune periferia orașelor și porturilor în creștere. Nu intenționez să expun aici această operă vastă, care a cucerit interesul și a sesizat pe toți oamenii de bine ai Franței, în primul rând pe clerul și literații catolici. Voiu încerca s'o conturez, prin citații mai mult numai întrucât constituie cadrul, care reliefează strălucitor personalitatea unui mare român de inimă: *Printul Vladimir Ghika*, nepot al ultimului Voevod Moldovean, devenit acum 7 ani *preot catolic și misionar*, în adevărată accepțiune a cuvântului, *al mahalalelor Parisului*. — Această problemă numită în sens propriu, scurt: *Hristos la periferie** datează de prin 1908-1909. Întâiul care s'a sesizat de ea a fost *Contele Albert de Mun*, distinsul om politic din a doua jumătate a secolului trecut și începutul veacului nostru, orator catolic vestit, membru al Academiei Franceze. În coloanele cotidianului „Figaro” din 1908, după ce

făcuse mai multe anchete din punct de vedere misionar. Albert de Mun tratează întâiul și pentru întâia dată, cu căldură și insistență problema încreștinării împrejurimilor Parisului. Apoi în 1909, după ce explorase cu îngrijorare de creștin caritabil, timp de doi ani, aceste locuri, la adunarea „Operei Capelelor de ajutor” el prezintă pe ton de alarmă, acuzând și rugându-se alternativ „dezordinea spirituală și cumplita mizerie care domnea în cele mai multe din aceste aglomerațiuni născându-se...” — „Intr-o măreață mișcare sufletească, el evocă această multime anonimă de lucrători, când saltat de un realism brutal, când răpit de-un idealism spontan: „Această multime pe care eu v'o arăt, striga el, înaintea ca marea, repede și irezistibil: e un val care urcă văzând cu ochii, foind de mizerii și de ură, de suferințe și de mânia, de legitime speranțe și de visuri himerice. O!, eu nu vă voi spune, că ea amenință, în ceasurile când furia îi va da zor, locuințele v'astre, căminurile voastre și bunurile voastre, siguranța și cariera copiilor voștrii. Oricât de tragice ar fi aceste imagini, ele nu convir sufletelor „creștinești”: acei, cari le evocă cu cutremur se liniștesc lăsându-se în grija forței publice și aceasta este pentru destinele patriei, o barbară și fragilă protecție. Vă voi spune, însă, că acest popor este stăpânul destinelor noastre și al legilor noastre, arbitru suveran al sclăviei sau al libertății noastre, și el e acela, care la urma-urmei, în furia patimei sale, sau în orbia prejudecăților sale, păstrează privilegiul fioros de a decide... dacă Franța va păstra vechiul său cult, bisericile și preoții săi, dacă ea va rămâne creștină sau va recădea în păgânism”. În acelaș discurs rostit în fața alesului auditoriu al Adunării Asociației „Opera Capelelor de Ajutor” a fost citat pentru prima oră incidentul cu micul vagabond, pentru care „Dumnezeu nu se mișcă”. Un „Dumnezeu care nu se mișcă” nu era această, — continuă Pierre Lhan simbolul acestor regiuni jalnice, unde nimic nu manifesta vifalitatea divină: nici un clopot, nici un cântec bisericesc, nici o rugăciune? Un Dumnezeu de tăcere, un Dumnezeu de imobilitate, un Dumnezeu de somnolență: așa părea a fi, în acel moment Dumnezeu noui împrejurimi pariziene. Douăzeci de ani au trecut de atunci și aceia, cari astăzi își poartă pașii spre locurile unde s'a auzit odinioară dulcea tânguire a copilului păgân pentru Dumnezeu care „nu se mișcă”, descopere azi acolo, toate simptomele unei activități divine intensive. Clopotnițe numeroase, fie ele chiar de lemn, arborează semnul răscumpărării, pe aceste întinderi, mai ieri,

sterile. Azi găfăitul uzinei se amestecă peste tot cu sgomotul ciocanului ori a ferestrăului constructorilor de biserică, de case de protecție de dispensarii. Balanșea clopotelor și melodia cântecelor religioase scăpate de micile ferestre ale capelilor, se amestecă cu jelaniiile mizeriei umane. Și când cineva, la rândul său, își seamănă pașii pe urmele pașilor lui Albert de Mun, în aceste locuri, unde Dumnezeu dormitase, se simte mânat să strige cu bucurie: „In sfârșit! Iată Dumnezeu, care se mișcă”.

Cartea, pe care am numit-o în titlu și pe care o urmez, își propune să arate aspectul de azi al acestei activități a lui Dumnezeu în împrejurimile altădată păgâne, de unde și titlul de: „*Dumnezeu care se mișcă*.” Nu e întâia carte a sa în acest gen. În 1927 a dat la lumină asupra aceluiaș subiect, opul: „Hristos în împrejurimi” care azi, număr fantastic, a atins a 118-a ediție. Și de aici poate deduce oricine puterea interesului ce-l exercită această problemă asupra Franței și Europei întregi. Fie el cât de redus numărul exemplarelor tipărite la o ediție, totuși 118 ediții în trei ani înseamnă că e vorba de o carte care interesează o mare multime de inși, în cel mai înalt grad? Acest interes cu care e urmărită chestiunea reevangelizării maselor se explică prin zelul caritativ al catolicilor apuseni, în marea lor majoritate creștini pe cari mizeria deaproapelui îi atinge, creștini convinși, practicându-și credința cu însufletire. Religia constituie pentru ei principiul motric suprem, care pătrunde și regulează întreaga activitate: gândurile, aprecierile, sentimentele și vreile. Un scriitor catolic spre pildă, concepe rostul talentului său ca un *instrument pentru promovarea împărăției Domnului* și nu pentru vaza și satisfacția proprie. El nu înțelege să fie catolic numai în viața sa privată, iar în scrierile sale să apară acatolic, sau binevoitor numai față de credință.

De altă parte explicația trecerii ce-o are cartea amintită o dau și calitățile literare și talentul autorului, Pierre Lhande fiind un scriitor foarte apreciat. Fragmentul pe care îl reproduc mai jos poate produce o idee asupra felului de a vedea și de a expune al valorosului literat catolic.

Prin multe din scrierile sale anterioare a deprins oficiul de intermediator între poporul obidit și pătura înstăriților cărora le-a comunicat cererile și apelurile și le-a semnalat lipsurile. De aceea își ține de datorință să le facă cunoscut milostivilor binefăcători prin această carte, acest „măreț rezultat, dupăcum însuș se exprimă, al

generoaselor lor jertfe și al bogatei munci a „destelenizatorilor“.

„Desteleni-zator” e titlul pe care îl dă cu persistență tuturor preoților misionari cari lucrează în mijlocul acestei întinse mase de nevoiași. Unul dintre numeroșii destelenizatori e și prințul Ghika. Dar asupra acestuia... să-i dăm cuvânt autorului; „...nu mai puțin mișcătoare [mai înainte se ocupase de alți misionari] este întreprinderea Prințului Wladimir Ghika la Wille juif [numele cartierului]. Acest nepot al ultimului suveran al Moldovei, „prinț în acest veac și după cuvântul lui Jacques Maritain, datorită unui destin, preot în Biserica lui Isus Hristos” — se duse într-o seară de Martie, în cartierele populate de petecari și de comuniști și ceace e și mai mult: în zona coloniei Willejuif. Acolo își instalase trei barace pe întindere de 9/3 metri, cuprinzând trei despărțituri mobile: o capelă, un dispensariu, un alcov.

A doua zi după instalarea sa, două copile mici, atrase de curiozitate, întâmpinară pe prinț în pragul cocioabei sale:

— De părinte, tu nu faci slujbă?

— Cum de nu, fac și eu slujbă!

— Putem să venim, s'o vedem?

— De bună seamă! veniți mâine dimineață la șapte și jumătate.

La ora indicată, cele două fetițe erau acolo, cu brodoabe mari bine încruciate pe piept, cu ochii măriți de uimire.

Și pentru cea dintâia oară, în acest jalnic sector, Taina sfântă se desfășură, celebrată de un prinț din această lume, în prezența a lor doi sărmani copii de petecari.

Retrăgându-se ele ziseră:

— Domnule părinte, Alice poate să vină și ea?

— De sigur, eu o invit deasemenea și pe Alice, declară preotul cu un gest de mare senior care dă intrare liberă în palatul său.

— Bine dar ea nu poate veni singură, tu înțelegi, ea e mică de tot, are deabea șase ani.

— Ei bine, aduceți-o voi!

În ziua următoare aceste persoane vârstnice de nouă ani, aduseră pe mică Alice. După slujbă, ele propuseră:

— Domnule părinte, ce ai zice dacă ne-am juca de-a v'ăți-ascunselea în baraca ta, împreună cu tine?

— Bucuros, răspuse prințul Ghika. Și isprăvindu-și rugăciunile de mulțumită de după slujbă, se puse să se joace de-a v'ăți-ascunselea de-alungul celor trei apartamente ale castelului său.

După Alice, veniră și alți copii, apoi alții și alții. — Și după cei mici, urmară

cei mari și noul desteleni-zator se instală în mod definitiv, în noul Betleem. Acolo își petrece el zilele și nopțile, afară de câteva ceasuri consacrate în fiecare seară la Paris, în biserica din strada Sevres, pentru mărturisirea străinilor cărora le cunoaște tuturor, aproape, limba maternă. El tratează pe nenorocii săi poporeni ca pe niște fii de principii, adresându-li-se cu „domnilor” și nu se pleacă să vorbească în jargon. Și din toate părțile, peticari și lucrători vin încrezători să primească îndrumarea celui ce, în lume, era sfteticul regilor.

Baraca e totdeauna așa ca în primele zile: prințul Ghika n'a voit nici s'o mărească, nici s'o împodobească. — El trăiește acolo sărac printre săraci, fără să se învoiască măcar ca o femeie din vecini să vină și să-i pregătească frugala sa masă.

A învățat să-și facă patul și să-și măture „apartamentul”. — A încercat deasemenea și aprinde focul, însă la început, nu obținea alte rezultate decât să-și umple de cenușe anteriorul și respectabila sa barbă. Obosit de atâtea încercări neisbutite și-a cumpărat un cuptor de petrol a cărui manevrare e mai ușoară decât a celui cu... foale și cu clește. — Cu ajutorul lui, își prepară el însuși rudimentara sa hrană. Cât pentru apă merge s'o caute la fântâna, care se găsește la trei sute metri depărtare de baraca sa.

Ce contrast cu viața sa trecută pe care o atestă încă somptuosul castel al familiei pe care l-am văzut odinioară, în împrejurimile Sinaiei, în România, și pe care prințul misionar a părăsit-o pentru a veni să trăiască, până la moarte, în „cocioabă”. [paginile 125, 126, 127].

Aceasta e maniera cu care sunt priviți și prezentați și ceilalți misionari săraci în bunuri și bogați în vrednicii neperitoare.

Reproduc mai jos, spre închiere „o recapitulatie” cum o numește autorul a realizărilor palpabile efectuate vreme de cinci ani prin dărnicia binefăcătorilor și truda misionarilor:

Dela 1925 până în 1930 s'au zidit:

Capele și biserici	— — — —	52
terenuri cumpărate	— — — —	80
localuri de protecție	— — — —	90
case construite ori cumpărate	— — — —	53
dispensarii	— — — —	40
școli	— — — —	12
grădine de copii	— — — —	8
azile de copii mici	— — — —	14
Total	— — — —	349

Realizările pe teren sufletesc, realizările spirituale sunt și mai surprinzătoare. Buntul Dumnezeu a binecuvântat cu amândouă mâinile osteneala ce or ce au sărăcit de bună voie pentru a-l propovădui și a-i întinde Impărăția Sa..

Teofil.

Diverse.

† **Mareșalul Joffre.** Eroul dela Marna, genialul strateg francez, Mareșalul Joffre, după o erică luptă cu moartea, după grele suferințe a încetat din viață. S'a stins în seara zilei de 3 Ianuarie c. în vârstă de 78 ani. Poporul francez — pe care în timpul războiului mondial l-a apărat cu atâta îndrăjire pe frontul german dela Marna — înbracă haina de doliu.

Biserica Romei pierde prin moartea Mareșalului Joffre un credincios și vajnic apărător al ei, mărturisit și cuminecat înainte de a trece la cele veșnice.

Poporul român prin trecerea la locul de odihnă a Mareșalului Joffre pierde un sincer iubitor și apărător al său.

La înmormântare Franța — recunoscătoare — i-a făcut funerarii naționale.

Noua enciclopedie a Sfântului Părinte.

„Osservatore Romano“ semioficiosul Statului Papal, publică noua enciclopedie a Preafericitului Părinte Papa Piu XI. Scrisoarea enciclopedică tratează despre „Căsătoria creștină în raport cu nevoile și neajunsurile prezente ale familiei și societății“.

Tratează, deci chestiuni de mare importanță interesând instituțiile asupra cărora s'au năpăstuit toți agenții întunecului, ca *familia, statul, omenirea*, lucruri cari întotdeauna au constituit subiecte de actualitate, amenințate de uneltirile francmasoneriei. Deosebit de important este capitolul despre familie, întrucât tratează chestiunea căsătoriilor mixte unde atinge și ecentă căsătoria a Regelui Boris a Bulgariei. Scrisoarea enciclopedică a fost așteptată cu viu interes într-o cât cuprinde chestiuni cari — azi — inspiră serioase îngrijorări.

Moneda Statului Papal. Pentru a evidența și mai mult autoritatea și suveranitatea Papei asupra Cetății Vaticanului, Sanctitatea Sa Papa Piu XI a promulgat în ziua de 31 Decembrie „legea monetară

a Statului Papal“ în virtutea căreia Statul Papal are monedă proprie, sistemul monetar fiind cel zecimal, având ca unitate *lira de aur*, cuprinzând 0,079.9 gr. aur fin. **Monedele** sunt de aur [cele de 100 lire], de argint [cele de 10 și 5 lire], de 2 și 1 liră, precum și cele de 50 și 20 centesimi] și de aramă [cele de 10 și 5 centesimi]. **Monedele** de aur și de argint poartă efigia Papei, cele de nichel și aramă blazonul papal. Pe verso, monedele de aur îl arată pe Mântuitorul, cele de argint de 10 lire pe Maica Domnului cu copilul Isus, iar cele de 5 lire pe sf. Petru în barcă. Monedele de nichel de 2 lire au pe verso chipul bunului Păstor, cele de 1 liră pe Imaculata, cele de 50 centesimi pe arh. Mihail, cele de 20 centesimi pe sf. Pavel. Cele de aramă, în sfârșit, au pe verso pe sf. Petru la 10 centesimi și o ramură de măslin la 5 centesimi.

Articolul 6 al acestei legi acordă curs liber și monedelor din regatul Italiei. Deasemeni și Italia acordă curs liber monedelor din Statul Papal asupra întregului teritoriu al țării.

Exerciții spirituale. În așteptarea noului an 1931, la Seminarul Teologic s'au ținut exerciții spirituale în ziua de 31 Decembrie 1930, fiind conduse de Directorul spiritual al Seminarului Dr. S. Chiș.

După cum spune și părintele conducător la începutul meditațiilor sale, este evidentă necesitatea acestor exerciții la sfârșitul unui an, când și noi asemenea băncilor și caselor de bani, trebuie să ne întocmim bilanțul sufletului nostru, cumpănindu-ne faptele bune în raport cu cele rele de peste întreg anul și luând apoi un propus de reparare pentru viitor.

Aceasta e rațiunea și motivul acestei reculegeri sufleteste de o zi, în care fiecare-și va căuta rodul comorii sau a talantului depus de Dumnezeu în sufletul omului ca să aducă dobândă.

Am încheiat cu ajutorul Celui de Sus un an și acum Dumnezeu ne pune în față un nou an, în care intrând vom avea grijă ca să îndeplinim mai ales 3 lucruri: ispășirea trecutului, sfîntirea prezentului și prevederea viitorului.

Subiect mai important în meditațiile Părintelui conducător a fost chestiunea celibatului, explică anume cât de mult se impune mai ales între împrejurările de azi ideea celibatului și arată greutățile acestei vieți în raport cu cele mult mai mari ale vieții familiare.

Omul vede căsătoria ca un munte privit din depărtare ale cărui prăpastii nu le observă până când a ajuns acolo.

Privitor la vocațiunea sau chemarea la celibat Părintele conducător dă toate îndrumările necesare.

Ca încheiere, aruncând o nouă privire asupra bilanțului făcut să ne propunem ca darurile ce ne-a dat Dumnezeu să le facem să rodească însuși și înmiiit, astfel ca la sfârșitul noului an să putem încheia un bilanț mai favorabil sufletului nostru.

Mărturisirile au avut loc în după masa acelei zile, fiind destinați în acest scop trei preoți mărturisitori.

În meditația ultimă, ca într'un fel de concluzie părintele conducător încheie cu cuvintele: „Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm și așa Dumnezeu ne va binecuvânta în viața aceasta și apoi ne va da o altă viață fericită în veci vecilor. Amin“.

Darul făcut Papii din partea României. Agenția Rador aduce știrea, că d. ministru Petrescu-Comnen a fost primit în audiență de Capul Creștinătății, căruia i-a prezintat, din prilejul Anului Nou, felicitări calduroase, în numele M. S. Regelui și a guvernului român. D. ministru a oferit apoi

Preafericitului Părinte o splendidă troiță românească, lucrată artistic, pe care Sfântul Părinte a așezat-o între darurile cele mai dragi inimii sale.

Bibliografie.

În memoriam prinos memoriei Episcopului Dr. Demetriu Radu de *Dr. Iacob Radu* prepozit capitular, protonotar apostolic. Prețu 100 lei. — Cu ocazia împliniri a zece ani dela odiosul atentat dela Senat, a cărui victimă a fost și Episcopul Radu apare la Oradea emoționanta carte „*In Memoriam*“ scrisă de Ilustritatea Sa *Dr. Iacob Radu*. Cartea este un impresionant omagiu, adus memoriei marelui nostru Episcop *Dr. Demetriu Radu*; este prinosul pe care se cade a-l aduce memoriei martirilor noștri din epoca de consolidare a României întregite. Episcopul Radu a fost unul dintre pionerii, cari au luptat prin scris și cu graiu viu pentru ideea unității naționale. Dar abia s'a pufut contempla această unitate și fatalul destin ne-a dat să vedem un spectacol dureros: Atentatul dela Senat, unde ni s'a răpit de pe câmpul de onoare al datoriei și Episcopul Radu. În 8 Dec. a. tr. s'au împlinit zece ani dela crima urzită în întunec a comunistului *Max Goldstein*, care a provocat o legitimă revoltă și indignare a tuturor oamenilor de bine.

Ca o rezultată a indignării noastre față de o moarte atât de tragică și ca o expresie a pietății pe care o avem față de marele dispărut a apărut cartea „*In Memoriam*“. E o carte ce cuprinde amănunte asupra vieții Episcopului Radu, amănunte asupra dominațiunii și fărâdelegilor bolșevice în Bihor, apoi capitolul emoționant: *Dezastrul* unde ni se arată modul cum a decurs tristul eveniment din Senat, ședințele de doliu ale Corpurilor Legiuitoare, înmormântarea, discursurile, comentariile presei, toate lucruri care îți varsă în suflet emoții și cult pentru martirii neamului.

Luați-o și-o citiți; este episodul trist al bucuriei naționale; este un crâmpeniu din timpul consolidării României *Mari*, este cartea jertfelor de după războiu. — Se poate comanda dela autor.

Două conferințe de Dr. Iacob Radu. prepozit capitular și protoierarh apostolic. Prețul 40 lei.

În zilele trecute a sosit la Biblioteca Diecezană din Gherla ultima lucrare a Ilustrității Sale Dr. Iacob Radu. Noua carte este intitulată: *Două conferințe*; prima conferință tratează despre desbinarea Bisericii și Unirea Românilor cu Biserica Romei, subiect — după cum îi arată titlul — destul de vast, dar pe care Ilustritatea Sa Radu l-a știut să-l dea într'un cadru concis. A doua conferință este prilejuită de un articol al Dlui Al. Lăpedatu fostul ministru de Culte relativ la antagonismul ce stă la baza rivalității dintre cele două Biserici române. Aici Ilustritatea Sa, fără ca să atace Biserica ortodoxă, răspunde clar și precis tuturor atacurilor și întrebărilor puse de dl Lăpedatu în revista „Generația Unirii”.

Cartea Ilustrității Sale Radu vine ca o dovadă că Biserica română unită e animată de un spirit pacifist față de Biserica ortodoxă română.

Căile fericirii de I. Agârbiceanu. Prețul 25 lei — Păr. Arhidiacon Agârbiceanu protopopul Clujului continuă în direcția de educație religioasă-morală a poporului nostru. După numeroasele trecute apărute în cadrele Bibliotecii Populare A. G. R. U. a apărut o altă carte, tot atât de prețioasă și tot atât de valoroasă. Titlul noii cărți este „Căile fericirii”, o carte nu numai educativă religioasă dar o carte cu adânci nuanțe filosofice și sociale. Tratează problema fericirii, acel miraj, spre care omenirea își îndreaptă căile.

Cartea începe printr'o istorioară „Setea nestinsă după fericire”. Continuă apoi prin mai multe exemple, din cari se poate scoate concluzia, că adevărata fericire pe pământ nu este, că alergând după fericire, alergăm după un vis, după o părere și că ori cari ar fi strădaniile noastre, pe pământ nu vom găsi fericirea deplină decât atunci, când fericirea o vom căuta în Dumnezeu. Sfârșește apoi prin o amănunțită analiză a celor opt fericiri, cari cuprind în sine adevărata fericire la care am putea ajunge și în lumea aceasta. Cartea e tipărită sub auspiciile și cheltuiala I. P. S. Sale Valeriu

Trăian Frențiu Episcop de Oradea; se găsește la Episcopia Unită din Oradea. — Prețul 25 lei plus porto.

Acțiunea catolică. În zilele trecute a apărut la Lugoj prin stăruitoarea muncă a Părintelui canonic Dr. N. Brânzeu, cartea intitulată: *Acțiunea catolică*, ecoul ultimelor strădani ale catolicilor români. După ce definește „acțiunea catolică” prezentând-o ca o acțiune de afirmare și apărare a credinței catolice în cadrele vieții sociale și individuale, autorul ne face istoricul acțiunii catolice începând cu celelalte țări din Apusul îndepărtat și terminând cu acțiunea catolică română. Scrie despre înființarea „Asociația Catolicilor din București” din 1925 a P. S. Sale Episcopului Cisar și apoi înființarea A. G. R. U.-lui (Asociația Generală a Românilor Uniți). Explica statutele și organizația A. G. R. U.-lui, istoricul său și apoi tratează situația asociațiilor parohiale în cadrele A. G. R. U.-lui. Cartea se termină prin un articol special: *Impărăția lui Hristos pe pământ* unde se evidențiază însușirile esențiale ale acțiunii catolice: *încrederea și optimismul*.

Date fiind zilele pe care le trăim, zile în care afirmarea catolicismului nostru se impune mai tare ca ori când, cartea Păr. Brânzeu e de o mare importanță și necesitate pentru orice individ care vrea să stea alături de ritmul timpului.

Cartea se poate comanda la autor. Prețul 30 lei.

Almanahul revistei „Viața”. Ținând linia vechiului obicei, revista populară catolică „Viața” din Hălăucești ne-a dat și în anul acesta un frumos *almanah* cu un bogat și variat cuprins. Începe prin călindarul obișnuit având pentru fiecare lună o mică poezie și câte o lectură educativă. Continuă, apoi, prin partea literară cuprinzând poezii, lecturi morale, istorice și documentare, întreruptă fiind prin niște glume fine și reușite. — Se poate comanda la redacția revistei „Viața” Hălăucești, jud. Roman. Prețul 15 lei.

Diferite cântări la înmormântare. Biblioteca „Anca” din Cluj ne-a dat de sub tipar prima colecție de cântări la înmormântare, cântări cunoscute în literatură sub numele de *bocete*. Această carte credem că va ușora pe aceia cari doresc a cunoaște această parte a literaturii populare precum va fi folositoare și cantorilor.

Se găsește spre vânzare la Biblioteca „Anca” Cluj, str. Regina Maria.

Prețul 35 lei.

BIBLIOTECA DIN GHERLA.

SERIA I. PENTRU INTELLECTUALI.

- Nr. 1. *Apărarea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-o, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul omii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică, prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ea este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'a de Biserica Grecii și Protestanții. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei.
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Învățătură creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma. Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugăciuni și învățături creștinești pentru folosul sufleteș al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografie, A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maici Domnului*, ce să cântă în Sâmbăta a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia către Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecții pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-o, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

Toate aceste cărți și broșuri — publicate de canonicul Dr. VICTOR BOJOR, se pot comanda dela Librăria diecezană Gherla, județul Someș.

La comande separate — să se adăoga și porto postal, la broșurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.